

Mihkel ja seenemets

by Kati Rajasalu

Mihkel, kes on heledapäine poiss, ärkas hommikul päikesevalguse käes. Täna on perega plaanis minna seenele. Isa ja ema olid juba voodi ääres, ootamas, et Mihkel üles ärkaks.

Päike paistis ja ilm oli ilus. Pere pakkis korvi võileibade ja mahla jaoks. Nad istusid autosse ja sõitsid metsa poole, Mihkel oli väga põnevil.

Metsas, rohelistes lopsakuses, hakkasid nad seeni otsima. Mihkel hoidis isa käest kinni, et mitte eksida. Kas sa leiad esimese seene?

Nad leidsid esimesena ilusa oranži kukeseene. Isa näitas Mihklile, kuidas seda ära tunda. Siis leidsid nad liivatatiku. Ema aga leidis valge kärbseseene. Appi! Ära seda küll puutu!

Mihkel küsis: "Kui tore, et me seenele tulime!" Isa vastas: "Kas sa tead, miks seened metsas nii olulised on?" Ema lisas: "Väga palju seeni on söödavad, aga kahjuks mõned ka mürgised."

Koju jõudes sättis pere seened lauale ja arutas, mida kõike seentest teha saab. Mihkel oli õnnelik ja väsinud, kuid teadis, et see oli kõige toredam päev.